

Patent dodatkowy
do patentu

Kl. 45 h, 83/02

Zgłoszono: 26.XI.1966 (P 117 577)

Pierwszeństwo:

MKP A 01 k

83/02

Opublikowano: 15.I.1969

UKD 639.2.081.44

Twórca wynalazku

i

Mieczysław Piotrowicz, Warszawa (Polska)

właściciel patentu:

Błysk wędkarski

1

Przedmiotem wynalazku jest błysk wędkarski składający się z dwóch kształtek wklęsło-wypukłych imitujących swym wyglądem rybę, z grotami ukrytymi w jego wnętrzu.

Powszechnie znane i stosowane są błyski wędkarskie składające się z dwóch wklęsło — wypukłych kształtek imitujących swym wyglądem rybę, złączonych ze sobą w jednym miejscu przy pomocy zawiasu tak skonstruowanego, że ryba chwytająca błysk powoduje obracanie się końców kształtek dookoła osi zawiasu, odsłaniające tym samym ukryte dotychczas za nimi groty o kształcie haczyków. Błyski te posiadają zasadniczą wadę, która polega na tym, że połączenie zawiasowe zmusza do zachowania między kształtkami dość znacznego odstępu w którym znajdują się pewnego rodzaju przegrody utworzone przez sam zawias oraz umieszczone w tylnej części haczyki.

Powoduje to częste zaczepianie się błysku o podwodne przeszkody w wyniku którego następuje jego uszkodzenie lub całkowita utrata. Drugą wadą spowodowaną zastosowaniem zawiasu, stanowią tak zwane martwe obszary błysku. Ma to ten skutek, że nawet w wypadku kiedy ryba uchwyci we wspomnianym obszarze błysku, może nie nastąpić natychmiastowe wysunięcie się haczyków.

Celem wynalazku jest usunięcie wyżej opisanych wad, czyli wyeliminowanie tak zwanych martwych obszarów błysku i zlikwidowanie możliwości jego

2

zaczepienia się o podwodne przeszkody. Aby osiągnąć cel wytyczono sobie zadanie polegające na uniknięciu zastosowania połączenia zawiasowego, i ukształtowanie tak błysku aby tworzył on jednolitą bryłę.

Zgodnie z wytyczonym zadaniem błysk uformowano z dwóch wklęsło — wypukłych kształtek imitujących swym wyglądem rybę, wykonanych z blachy lub tworzywa sztucznego, połączonych ze sobą na stałe przylegającymi płaszczyznami, dając w efekcie zamkniętą bryłę. W jego wnętrzu ukryte są groty o kształcie prostych strzałek, których wysunięcie się następuje na skutek krótko trwałego zahamowania ruchu postępowego błysku, nadawanego mu przez łowiącego.

Przez ukształtowanie błysku jako jednolitej bryły usunięto całkowicie możliwość zahaczenia się go o podwodne przeszkody, przy równoczesnym zagwarantowaniu wysuwalności grotów podczas chwytu ryby w dowolnym miejscu na całej powierzchni błysku.

Przedmiot wynalazku przedstawiono w przykładowym wykonaniu na rysunku na którym fig. 1 przedstawia przekrój podłużny błysku wzdłuż linii A—A jak na fig. 3 z grotami ukrytymi, fig. 2 przekrój podłużny z grotami wysuniętymi, a fig. 3 przekrój podłużny wzdłuż linii łączenia kształtek.

Jak uwidoczniło na fig. 1, 2 i 3 błysk tworzą dwie wklęsło — wypukłe kształtki 1 i 2 połączone ze sobą przylegającymi płaszczyznami w sposób

trwały, najkorzystniej za pomocą nitów. Do wewnętrznej strony jednej z kształtek przytwierdzona jest prowadnica 3 posiadająca odgięte do góry, najlepiej pod kątem prostym końce, w których wycięte są prostokątne otwory.

W otworach tych osadzona jest listwa 4 zakończona z jednej strony uchwytem 5, na linkę lub żyłkę, który wystaje poza obrys zewnętrzny błysku w jego przedniej części. Na drugim końcu listwy zamocowane są obrotowo na kołkach 6, groty 7 o kształcie prostych strzałek. Żądla grotów są oparte w stanie neutralnym na krawędziach otworów, które znajdują się w specjalnych wklęsłościach w kształtkach zewnętrznych co daje dodatkową gwarancję uniknięcia zaczepienia się błysku o przeszkody.

Utrzymywanie się grotów w pozycji neutralnej zapewnia sprężyna 8, nasunięta na listwę, której jeden koniec opiera się o odgięty koniec prowadnicy, drugi zaś o kołek 9 osadzony na stałe w listwie. Sprężyna winna być tak dobrana aby każde nawet krótkotrwałe zahamowanie ruchu postępowego błysku przez chwytającą go rybę powodowało jej ugięcie a co za tym idzie przesunięcie się listwy z równoczesnym wysunięciem się grotów.

Zgodnie z tym co powiedziano wyżej, błysk przesuwający się w wodzie ruchem postępowym, nadawanym mu przez łowiącego poprzez linkę lub żyłkę umocowaną jednym końcem do wędziska a drugim do uchwyty 5, oraz ruchem obrotowym wokół podłużnej swojej osi powodowanym odpo-

wiednim zagięciem płetw ogonowych zostaje zahamowany przez rybę. Uchwycenie przez rybę błysku, powoduje naprężenie się linki, a następnie przesunięcie się listwy 4 z równoczesnym ściśnięciem sprężyny 8 i wysunięciem się grotów 7, które wbijają się w paszczę ryby. W wypadku zbyt słabego uchwytu lub cofnięcia się ryby, sprężyna 8 oddziałując na kołek 6 powoduje powrót grotów 7 do położenia neutralnego.

Zastrzeżenia patentowe

1. Błysk wędkarski składający się z dwóch kształtek wklęsło-wypukłych imitujących swym wyglądem rybę, z grotami ukrytymi w jego wnętrzu, **znamienny tym**, że kształtki (1 i 2) są połączone ze sobą przylegającymi płaszczyznami w sposób trwały, przy czym do wnętrza jednej z nich przytwierdzona jest prowadnica (3) w której prostokątnych otworach umieszczona jest listwa (4) zakończona z jednej strony uchwytem (5), zaś na jej przeciwnym końcu zamocowane są obrotowo, za pośrednictwem kołków (6), groty (7), a na listwę nasunięta jest sprężyna (8), której jeden koniec opiera się o koniec prowadnicy (3) drugi zaś o kołek (9) osadzony w listwie na stałe.
2. Błysk wędkarski według zastrz. 1 **znamienny tym**, że groty (7) posiadają kształt prostych strzałek, których żądla opierają się na krawędzi otworów znajdujących się we wklęsłościach kształtek (1 i 2).

